कुलोद्वह (—°) Nachkomme, das Geschlecht des — fortsetzend.

कुल्फ *m.* Knöchel.

कल्मल *n.* Hals (*des Pfeiles o. Speers*).

कुल्माष *m. Sgl. u. Pl.* saurer Schleim von Früchten.

कुल्मि Schar, Herde.

1. **कुल्य** = **कुलीन**.

2. **कुल्य** zu Flüssen gehörig.

3. **कुल्य** *n.* Aufbewahrungsort für die Knochen eines verbrannten Leichnams.

कुल्या *f.* Bach, Kanal.

कुल्लूक *m. N. eines Commentators des Manu.*

कुवधू *f.* ein böses Weib.

कुवय *m.* ein best. Vogel.

कुवल *N. eines Baumes*; *n. der Frucht dess.*

कुवलय *n.* die blaue Wasserlilie.

कुवलयदृश् *u.* **°नयना** *f.* eine lotus-(*d. h.* blau-)äugige Frau.

कुवलयानन्द *m. Titel eines Werks.*

कुवित्स *m.* jemand (*eig.* ob er?).

कुविद् ob etwa?

कुविन्द *u.* **°क** *m.* Weber.

कुश *m.* Gras, *bes.* heiliges, zu religiösen Ceremonien verwendetes Gras.

कुशर *n.* Art Schilf.

कुशल in Ordnung, normal, zurecht, (**कुशलं मन्** billigen); tüchtig, gesund, geschickt, erfahren in (*Loc., Gen., Inf. o.* —°); *n.* der rechte Zustand, Wohlfahrt, Gesundheit, Geschick; mit *Gen. o. Dat.* Heil, Glück dem —! °— *u. n.* ordnungsmäfsig, in rechter Weise.

कुशलप्रश्न *n.* die Frage nach jemandes Gesundheit.

कुशलवन्त् gesund, wohl.

कुशलवाच् beredt.

कुशलिन् = **कुशलवन्त्**; günstig, gut.

कुशली कर् in Ordnung bringen, zurecht machen.

कुशस्तम्ब *m.* ein Büschel Kuçagras.

कुशिक *m. N. eines alten Weisen*; *Pl. dessen Geschlecht, Volksname.*

कुशीलव *n.* Barde, Schauspieler; *Du. N. der beiden Söhne Râma's.*

कुशूल *m.* Kornkammer, Speicher.

कुशेशय auf Kuçagras liegend; *n.* Wasserlilie.

कुशेशयी *f. Pl.* Graswolle.

कुश्रि *u.* **कुश्रि** *N. eines alten Lehrers.*

कुष्, **कुष्णाति** *u.* **कुषति** zwicken, reifsen, zerren, kneten.

कुषवा *f. N. eines Flusses o. einer Unholdin.*

कुषीतक *m.* ein best. Vogel; *N. eines Mannes.*

कुष्ठ *m. N. einer Pflanze* (*auch n.*); Lendenhöhle; *f.* **कुष्ठा** Spitze, Schnabel; Afterklaue; Aussatz.

कुष्ठिका *f.* Afterklaue.

कुष्माण्ड *m. N. einer Pflanze*; Pl. Art von Dämonen.

कुसिता, **कुसितायी** *u.* **कुसिदायी** *f.* ein best. dämonisches Wesen.

कुसिन्ध *n.* Rumpf.

कुसीद träge, faul; *n.* Anleihe, Wucher.

कुसीदिन् *m.* Wucherer.

कुसुम *n.* Blume, Blüte.

कुसुमकोमल blumenzart.

कुसुमचाप *u.* **°धन्वन्** *m.* der Liebesgott.

कुसुमशयन *n.* Blumenlager.

कुसुमशर Blumenpfeile habend (*Abstr.* **°त्व** *n.*); *m.* der Liebesgott.

कुसुमाञ्जलि *m.* zwei Handvoll Blumen; das Blumenopfer.

कुसुमायुध *m.* der Liebesgott.

कुसुमास्तरण *n.* Blumenlager.

कुसुमित in Blüte stehend, blühend, geblümt; *n.* das Blühen, die Blütezeit.

कुसुमोद्गम *m.* das Erscheinen von Blüten, das Aufblühen.*

कुसुम्भ *m.* Safflor; Krug, Wassertopf.

कुसुम्भक्षेत्र *n.* Safflorfeld.

कुसूल *m.* = **कुशूल**.

कुस्त्री *f.* ein schlechtes Weib.

कुह wo? (*oft mit* **स्विद्**). *Mit* **चिद्** irgendwo(hin).

कुहक *m.* Schelm, Betrüger, Heuchler.

कुहया wo?

कुहर *m. N. eines Schlangendämons*; *n.* Höhle.

कुहा *f. N. einer Pflanze.*